

Reflexió

A távoktatás az oktatás egy olyan formája, ahol a tanár és a diák nem egy helyen vannak. A hallgató a képzési idő nagyobbik részében egyedül, önállóan tanul, kisebb részében pedig konzultációkon vesz részt.

A Távoktatás I. előadást izgatottam vártam, mert szerintem a mai világban ez a tanulás jövője. Sajnos olyan korban élünk, amelyben az emberek szüntelenül dolgoznak és rohannak. Sokszor szükségszerű lenne egy- egy továbbképzés, de a munka, a család vagy egyéb elfoglaltságok mellett már nem fér bele az időbe.

Miután beérkeztünk a terembe, észrevehettük, hogy a technikai háttér már készen állt az órakezdesre, amely alapján egy jól felkészült előadásra számíhattunk. Nagyon jónak tartottam, hogy az elérhetőségek és az óra témája már kivetítésre került, így tudtuk, hogy jó helyen vagyunk, és mire számíthatunk, illetve, ha kérdéseink merülnek fel, akkor kihez és milyen csatornán keresztül fordulhatunk.

A diák szépen megtervezettek voltak, készítőjük nagy gondot fordított a tökéletes munka kidolgozására, és az előadás logikus felépítésére. Látszott, hogy az előadó tudja, milyen információkat szeretne a témában megosztani a hallgatókkal. Külön tetszett, hogy az előadást négy főbb részre osztotta fel, és egy- egy új résznél mindig visszatekinthettünk, hogy melyeken vagyunk már túl és mi következik még, ezzel elhelyezve magunkat időben, és elősegítve azt, hogy mi is jobban átlássuk a tananyagot. A diák nem voltak túldíszítve. A lényeg jelent meg rajtuk, a főbb információkkal és a tanulást segítő szemléltető ábrákkal. Mint informatika tanár, nagyon fontosnak tartom, hogy a tananyagot és az előadást támogató prezentáció beszédes legyen a hallgatóság számára. Könnyen érthető, könnyen olvasható, de mégis sokatmondó.

A MOOC és a TED megütötte a fületem. Már is azon kezdtem gondolkodni, hogy vajon ezek segítségével hogyan lehetne becsempészni a távoktatást a középiskolába. Hiszen az informatikánál nagy probléma a gyors ütemű fejlődés, így naprakész tankönyv gyakorlatilag nem található a piacon. Úgy gondolom, hogy a távoktatás lehet a jövő. Bár középiskolában még nem lehet teljes mértékben megvalósítani, hiszen szükség van hozzá alapismeretre is, de felsőoktatási intézményben egyre inkább teret hódít.

Az idő rövidege miatt sajnos nem tudtuk a gyakorlati részekbe mélyebben belemenni. Jó lett volna, ha azt is boncolgatjuk, hogy milyen technikai feltételek kellene ezek üzemeltetéséhez. Arra is kíváncsi lennék, hogy ilyen tananyagok előállításához mennyi idő és felkészülés szükséges, hiszen ennek minden igényt ki kell elégítenie azok számára, akik tanulni vágnak. Remek gondolat, hogy mi is készítsünk egy ilyen tananyagot. Biztos érdekes lesz már a témaválasztás is. Külön örültem, hogy a feladathoz mintapéldát is kaptunk. Ezt látva ismét azon töprengtem, hogyan lehetne megvalósítani a középiskolai oktatásban az e-learning-et. Bár nem helyettesíti a tanár személyes ottlétét, a magyarázatot és visszacsatolás sincsen, mégis a huzamosabban hiányzó gyerekeknek nagy segítséget nyújthatna a tananyag pótlásában, vagy ismétlésben mondjuk egy témazáró dolgozat előtt.

Külön örültem a pontos órakezdésnek és a menetrend szerinti szüneteknek, amelyek kiszámíthatóvá tették az óra menetét és befejezését.

Úgy gondolom, hogy egy példás, jól felkészült előadó óráján vehettünk részt. Szemléletes és élvezetes volt, és ami a fő, bennem rengeteg kérdést vetett fel a gyakorlati megvalósítás területén. Mindenképpen kutatni fogok a témában, hogy jó e-learning-es tananyagokkal segítsen a középiskolai tanári munkámat, ezzel is lehetőséget adva a diákjaimnak a hatékonyabb felkészülésre és a jobb eredmények elérésére.